

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **D. D. P.**, zast. Mgr. Markem Eichlerem, advokátem, se sídlem Nekázanka 888/20, Praha, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha, proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 7. 2025, č. j. CPR-8848-7/ČJ-2025-930310-V242, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2025, č. j. 33 A 23/2025-34,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) žalobu, kterou se domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná změnila výrok rozhodnutí o správním vyhoštění Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 21. 1. 2025, č. j. KRPB-188465-22/ČJ-2024-060026-SV (dále jen „rozhodnutí o správním vyhoštění“), tak, že dobu správního vyhoštění zkrátila ze dvou let na šest měsíců a současně zrušila povinnost žalobce se ve smyslu § 123b odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), osobně hlásit v sídle správního orgánu prvního stupně. Ve zbytku žalovaná rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila.

[2] Krajský soud shora označeným rozsudkem (dále také jen „napadený rozsudek“) žalobu zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti tomuto napadenému rozsudku včasou, avšak blanketní, kasační stížností.

[4] Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 29. 10. 2025, č. j. 4 Azs 224/2025-13, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které brojí proti napadenému rozsudku, a poučil jej o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, odmítne ji podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[5] Uvedené usnesení č. j. 4 Azs 224/2025-13 bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 29. 10. 2025 (středa). Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak uplynula v souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. dne 1. 12. 2025 (pondělí). Stěžovatel však na výzvu k doplnění kasační stížnosti žádným způsobem nereagoval. Kasační stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

[6] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., *kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.* Podle odst. 3 téhož ustanovení, *nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[7] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[8] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003-40). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu krajského soudu v řízení o žalobě či proti napadenému rozsudku. Z kasační stížnosti nevyplývá, jakých konkrétních pochybení se krajský soud podle stěžovatele dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Sám stěžovatel ostatně v kasační stížnosti uvádí, že kasační stížnost doplní, avšak v zákonné lhůtě tak neučinil ani přes výzvu soudu. Takto formulovanou kasační stížnost považuje kasační soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[9] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vad kasační stížnosti a současně jej poučil o následcích nerespektování této výzvy, stěžovatel ve stanovené lhůtě vytýkané vady neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné důvody stěžovatel nedoplnil, nebyly splněny podmínky stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 9. prosince 2025

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu